

Den næste sag på dagsordenen var:

**12) Første behandling af lovforslag nr. L 31:
Forslag til lov om ændring af lov om Arbejds-
markedets Tillægspension med flere love.
(Midlertidig pensionsopsparing).**

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 21/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Ingen kan vel være i tvivl om, at vi i den socialdemokratiske gruppe bakker fuldt, helt og fast op om regeringens økonomiske politik, også når det drejer sig om at indføre foranstaltninger, der dæmper forbruget.

Lovforslaget, som vi her behandler, er en forbrugsdæmpende foranstaltning, som – når nu det skal være – er ganske fornuftig og tilpas i omfang. Der er megen fornuft i at bede danskerne om i et år at spare ekstra op til pensionsalderen, og det bliver ikke ringere af, at den opsparing, der skal foretages i 1998, forrentes som den øvrige ATP-opsparing, som de fleste har, det vil sige med den suverænt bedste forrentning af pensionsmidler i dette land.

I Socialdemokratiet har vi også mærket os den megen ros og opbakning, som forslaget om ekstra pensionsopsparing har fået fra stort set alle interessegrupper i dette land. Derfor er vi stadig lidt forundrede over den vanskelige start, forslaget fik på sin vej igennem Folketinget. Selv SiD roser regeringens initiativ og handlekraft, og det er glædelige toner fra den kant.

Jeg vil også referere til, at jeg mandag aften på et stort LO-møde i Holbæk havde fornøjelsen af at redegøre nærmere for den række af forslag, som regeringen har fremsat på arbejdsmarkedsområdet, herunder det forslag, vi nu behandler. Reaktionen på min redegørelse var enkle, meget spredte kommentarer og spørgsmål, men hvad der er værd at hæfte sig ved er, at der var ingen kommentarer eller spørgsmål til den ekstra pensionsopsparing, selv om det oprindelige forslag fra regeringen efter Socialdemokratiets opfattelse er blevet dårligere, efter at forslaget har været forhandlet med Folketingets partier og der er indgået forlig med V og K. Det er min opfattelse, at reaktionen fra den for-

samling er et klart udtryk for, at der er en bred opbakning fra befolkningens side til dette her forslag, også til, at alle skal yde et bidrag.

Og netop det, at stort set alle i den erhvervsaktive alder skal bidrage, er jo kernen i forslaget. I den socialdemokratiske gruppe vil vi ikke forfalde til den forslidte travet om, at bare de rige betaler, så er alt godt. Når der er tale om forbrugsdæmpende foranstaltninger, må vi alle sammen bidrage.

I den forbindelse er det værd at bemærke, at der i forslaget er indbygget en bundgrænse på 34.500 kr. Det betyder, at mange unge og en del deltidsansatte fritages for opsparingen, og det synes vi i grunden er ganske fornuftigt.

Regeringen har lagt stor vægt på, at den ekstra pensionsopsparing skulle være så enkel som muligt. Derfor valgte vi ATP-modellen, som er nem, og som er ubureaukratisk. Under åbningsdebatten så det nu ikke meget ud til, at ATP-modellen kunne nyde fremme, men vi kan i Socialdemokratiet i dag konstatere, at det lykkedes V og K i løbet af nogle ganske få timer at dreje sig selv 180 grader.

Nu får vi en næsten ubureaukratisk løsning. Der er skønhedsfejl eller en skønhedsplet, om man vil. Her tænker jeg på den løsning, man har aftalt omkring frikortene. Aftalen står vi selvfølgelig ved, men mange arbejdsgivere skal i 1998 arbejde med to sats på arbejdsmarkedsbidraget, henholdsvis 8 og 9 pct. Mange arbejdsgivere vil komme i den situation, at når frikortene er opbrugt, ja, så skal arbejdsgiverne ændre i deres lønsystemer, fordi arbejdsmarkedsbidraget skal ændres fra 8 til 9 pct. En sådan model er imod enhver form for rationel tænkning. Det vil skabe et enormt bureaukрати. Det er efter vores opfattelse en gang administrativt bøvl, som ingen kan være bekendt.

Jeg vil derfor opfordre V og K, der står bag denne model og står krampagtigt fast på den, om at tænke sig om endnu en gang. Jeg er sikker på, at skatteminister Carsten Koch er parat til at lave dette her om. Skulle det ikke være tilfældet, at man er parat til det og er parat til at finde en anden løsning, vil vi i Socialdemokratiet ikke have skyld for det administrative bøvl. Det bureaukрати og bøvl, der lægges op til, skal alene tilskrives forligspartierne V og K.

Vi har forstået, at regeringen af skattetekniske årsager ønsker det her forslag hurtigt igennem Folketinget, og det er vi i den socialdemokratiske gruppe parat til at medvirke til.